Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2025-0425

(mr. L. van Berkum, voorzitter, prof. mr. dr. T.H.M. van Wechem,
mr. dr. ing. A.J. Verdaas, leden en mr. F. Faes, secretaris)

Datum uitspraak	28 mei 2025
Klacht van	De consument
Tegen	de Volksbank N.V. h.o.d.n. ASN Bank, gevestigd te Utrecht, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit de Algemene Bankvoorwaarden 2017

Samenvatting

De bank heeft een betalingsvordering (een vereenvoudigd derdenbeslag) ten laste van de consument inzake een belastingschuld ontvangen. De bank heeft de door haar gemaakte kosten voor de behandeling daarvan afgeschreven van de betaalrekening van de consument. De consument stelt o.a. dat de bank niet de juiste procedure heeft gevolgd en zonder zijn medeweten kosten in rekening heeft gebracht. De commissie is van oordeel dat de bank op juiste wijze uitvoering heeft gegeven aan de betalingsvordering. Ook mocht de bank hiervoor kosten in rekening brengen en deze verrekenen met het saldo op de betaalrekening. De vordering wordt afgewezen.

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) het verweerschrift van de bank; 3) de repliek van de consument en 4) de dupliek van de bank.

1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument houdt twee betaalrekeningen aan bij de bank. Op de overeenkomst tussen partijen zijn de Algemene Bankvoorwaarden 2017 (hierna: de ABV) van toepassing.[1]

2.2 Op 27 maart 2024 heeft de bank van LAVG Overheden[2] een betalingsvordering[3] ten laste van de consument inzake waterschaps- en gemeentelijke belastingen ontvangen.

2.3 De bank heeft op grond van artikel 28 lid 1 ABV de kosten voor de behandeling van de betalingsvordering bij de consument in rekening gebracht. De bank heeft deze kosten (€ 60,-) op grond van artikel 25 ABV verrekend met het saldo op een van de betaalrekeningen van de consument.

2.4 Op 27 maart 2024 stond er onvoldoende saldo op de betaalrekening om het beslag doel te laten treffen. Er heeft dus geen betaling aan de schuldeiser plaatsgevonden.

De klacht en de vordering van de consument

2.5 De consument vordert dat de bank een bedrag van € 1.320,- aan hem vergoedt; zijnde de kosten van de consument voor uitzoek- en schrijfwerk. Daarnaast vordert hij wettelijke rente vanaf 9 november 2024 over dit bedrag.

2.6 Aan deze vordering legt de consument – samengevat – ten grondslag dat de bank zonder de correcte procedures te volgen en zonder medeweten van de consument een 'beslagleggingsonderzoek' is gestart. Ook voldoet de vorderingsbrief van LAVG Overheden niet aan de wettelijke regels, zoals vastgelegd in o.a. het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Daarnaast is zonder medeweten van de consument en zonder correcte factuur een bedrag € 60,- van zijn betaalrekening afgeschreven. Daarnaast heeft de bank onzorgvuldig gehandeld en weigert zij om inzage/uitleg te geven. Het geschil met de gemeente over de invordering van de gemeentebelastingen loopt nog. Ondanks dat de bank geen partij is in die kwestie, heeft de bank wel de plicht om zorg te dragen voor haar klanten en dient zij zich correct, onderzoekend en in het belang van haar klanten op te stellen.

---

[1] De relevante bepalingen uit de ABV zijn opgenomen in de bijlage bij deze uitspraak.
[2] LAVG Overheden is een deurwaarderskantoor gespecialiseerd in het invorderen van lokale belastingen voor de publieke sector.
[3] Zie voor toelichting: overweging 3.2 van deze uitspraak.

Het verweer van de bank

2.7 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Waar gaat het over?

3.1 De commissie ziet zich gesteld voor de vraag of de bank een bedrag van € 1.320,- (verhoogd met wettelijke rente) aan de consument dient te vergoeden. De commissie is van oordeel dat deze vraag ontkennend moet worden beantwoord en licht dit hieronder toe.

De betalingsvordering

3.2 In maart 2024 heeft de bank een *betalingsvordering* ten laste van de consument inzake waterschaps- en gemeentelijke belastingen ontvangen. Een betalingsvordering is een vereenvoudigd (derden)beslag in verband met een belastingschuld, waarmee de Belastingdienst, een gemeente of een waterschap beslag kan leggen bij een betaaldienst-verlener (in dit geval de bank) op de bankrekening(en) van iemand die niet aan zijn belastingverplichtingen heeft voldaan. De regels inzake een betalingsvordering zijn opgenomen in artikel 19 Invorderingswet 1990 en artikel 1cbis.1 t/m 1cbis.4 Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990.

3.3 Een betalingsvordering gebeurt zonder tussenkomst van een deurwaarder; verzending van de beschikking (de brief) geschiedt per post of langs elektronische weg. Na ontvangst van een betalingsvordering moet de betaaldienstverlener middels een verklaringsformulier aan de beslaglegger verklaren hoeveel geld er op de rekening stond op het moment van het beslag. Vervolgens laat de beslaglegger aan de betaaldienstverlener weten welk bedrag moet worden afgedragen. Daarna maakt de betaaldienstverlener het bedrag over naar de beslaglegger en eindigt het beslag.

3.4 De commissie merkt op dat het niet aan haar is om te beoordelen of de betalingsvordering en/of de onderliggende vordering terecht was. De bank is immers niet degene die dit ‘beslag’ heeft gelegd. De commissie kan daarom enkel beoordelen of de bank op een juiste wijze uitvoering heeft gegeven aan de betalingsvordering.

3.5 Met de bank is de commissie van oordeel dat de bank – als betaaldienstverlener – wettelijk verplicht was om uitvoering te geven aan de betalingsvordering. Deze verplichting is neergelegd in de Invorderingswet 1990 en de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990. De bank hoefde daarbij niet te controleren of de onderliggende vordering juist was. De consument kan het de bank daarom niet met recht verwijten dat zij uitvoering heeft gegeven aan de betalingsvordering.

3.6 Daarbij komt dat de consument, tegenover het standpunt van de bank dat zij wettelijk verplicht was om uitvoering te geven aan de betalingsvordering, onvoldoende (juridische) gronden heeft aangevoerd om te concluderen dat de bank geen uitvoering mocht geven aan de betalingsvordering.

3.7 Gelet hierop is de commissie van oordeel dat de bank op een juiste wijze uitvoering heeft gegeven aan de betalingsvordering.

Kosten en verrekening

3.8 Met betrekking tot de stelling van de consument dat de bank zonder medeweten van de consument een bedrag van € 60,- aan kosten in rekening heeft gebracht, geldt het volgende. Op grond van artikel 28 lid 1 ABV mocht de bank deze kosten in rekening brengen. Naar het oordeel van de commissie is het beroep hierop naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid ook niet onaanvaardbaar. Voorts merkt de commissie op dat het bedrag van € 60,- haar niet onredelijk voorkomt, nu op grond van het Besluit Verklaring Derdenbeslag een derdebeslagene voor de behandeling van een door een deurwaarder gelegd beslag maximaal € 80,- in rekening mag brengen.

3.9 Ook was de bank op grond van artikel 25 ABV bevoegd om tot verrekening over te gaan. De bank mocht het bedrag van € 60,- 'wegstrepen' tegen het op de betaalrekening van de consument aanwezige tegoed. Toestemming van de consument of een factuur is niet vereist om te mogen verrekenen. De consument heeft onvoldoende (juridische) argumenten aangedragen op grond waarvan verrekening door de bank in de gegeven omstandigheden niet zou zijn geoorloofd.

Conclusie

3.10 Gelet op het voorgaande is de klacht ongegrond en zal de vordering worden afgewezen. Alle overige door partijen ingebrachte stellingen en argumenten kunnen niet tot een ander oordeel leiden en zullen derhalve onbesproken blijven.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit de Algemene Bankvoorwaarden 2017

Artikel 25 – Verrekening

Wij mogen uw tegoeden en uw schulden bij ons tegen elkaar wegstrepen.

1. Wij mogen steeds alle vorderingen die wij op u hebben verrekenen met alle vorderingen die u op ons heeft. Als wij verrekenen betekent dit dat wij onze vordering op u 'wegstrepen' tegen een gelijk bedrag van uw vordering op ons. Wij mogen ook verrekenen als:
   a) onze vordering niet opeisbaar is
   b) uw vordering niet opeisbaar is
   c) de vorderingen niet in dezelfde muntsoort luiden
   d) onze vordering voorwaardelijk is.

2. Als wij dit artikel willen gebruiken om niet-opeisbare vorderingen te verrekenen, geldt er een beperking. Wij maken dan alleen van deze verrekenbevoegdheid gebruik in de volgende gevallen:
   a) Iemand legt beslag op uw vordering op ons (bijvoorbeeld het tegoed op uw bankrekening) of probeert zich daarop op een andere manier te verhalen.
   b) Iemand krijgt een beperkt recht op uw vordering op ons (bijvoorbeeld een pandrecht op het tegoed op uw bankrekening).
   c) U draagt uw vordering op ons aan iemand over.
   d) U bent failliet of heeft (voorlopige) surseance van betaling.
   e) Voor u geldt een wettelijke schuldsaneringsregeling of een andere insolventieregeling.

   Deze beperking geldt niet als de vorderingen luiden in verschillende muntsoorten. In dat geval mogen wij wel altijd verrekenen.

3. Als wij volgens dit artikel gaan verrekenen, zullen wij u daarover vooraf, of anders zo snel mogelijk daarna, informeren. Wij houden ons bij de verrekening aan onze zorgplicht zoals genoemd in artikel 2 lid 1 ABV.

4. Vorderingen in verschillende muntsoorten verrekenen wij tegen de wisselkoers van de dag van verrekening.

Artikel 28 – Bijzondere kosten

Welke bijzondere kosten kunnen wij u in rekening brengen?

1. Het kan zijn dat wij worden betrokken bij een geschil tussen u en een ander, bijvoorbeeld een beslag of een procedure. Dit kan dan voor ons kosten meebrengen. Die kosten moet u volledig aan ons vergoeden. Wij zijn immers geen partij bij het geschil tussen u en die ander. Denkt u bijvoorbeeld aan de kosten voor de behandeling van een beslag dat een schuldeiser van u legt op uw tegoeden bij ons. Kosten kunnen bijvoorbeeld ook zijn de kosten van inschakeling van een advocaat.

2. Er kunnen ook andere bijzondere kosten voor ons ontstaan in verband met onze relatie met u. Deze moet u aan ons vergoeden voor zover dit redelijk is. Denkt u hierbij aan taxatiekosten, advieskosten en kosten van extra rapportages. Wij vertellen u waarom de kosten nodig zijn. Als er voor bijzondere kosten een wettelijke regeling is, wordt die toegepast.